

Serra de Montsant (Priorat) el dia de la ventada excepcional

Data: dissabte dia 24 de gener de 2009

Participants (3): Toni Coll, Joan Gassol, Encarna Hidalgo

Itinerari: La Morera de Montsant – grau de la Grallera – serra Major – cova Soronelles – barranc de Vidalbar – aiguabarreig – mas de Soleràs – pantà de Margalef – barranc de la Taverna – serra Major - grau de la Grallera – La Morera.

Hores totals: 9,45

A dos quarts de nou del matí sortim de la plaça de dalt de La Morera, actualment en obres, ens encaminem cap el grau de la Grallera que és segur i amb pocs estimballs, doncs les previsions del temps no són gaire bones i no precisament per la pluja o la neu si no pel fort vent huracanat que auguren serà molt més intens de lo que coneixem. Arribem al comellar de l'Albert i creuem la Serra Major sense perdre temps doncs veritablement cada cop bufa més fort el vent. Anem cap el comellar del Riu, cap a la Cova de les Soronelles i cap avall del barranc del Vidalbar. Deixem a mà dreta la bifurcació de la font Canaleta i la gran roca del Colom. Sembla ser que ens creuen cinc fronts diferents de vent i el brancatge doblegat dificulta notablement el pas pels senders habitualment ben fressats i nets d'obstacles.

Continuem baixant pel barranc del Vidalbar seguint el sender del riu i fem cap als aiguabarreig d'aquest barranc amb el dels Pèlags i amb el riu Montsant, que baixa cabalós. Veiem un altre grupet d'excursionistes que baixen del grau de l'Euga i creuen amb dificultat el riu Montsant. Nosaltres continuem paral·lels al riu direcció Margalef. La quantitat de branques i restes vegetals arrabassats pel vent és impactant i converteix la marxa en una espècie de cursa d'obstacles. Ens sadollem en les saboroses aigües de la font del mas de Soleràs que resta tancat i fermat amb cadenats vora el camí i ens apropem al pantà de Margalef. El vent aixeca nuvolades d'aigua polvoritzada i el pantà oneja com un mar abrivat.

Superades les nombroses sifonades del nou camí de servitud del pantà, arribem al capdavall del barranc de la Taverna. Tirem amunt pel sender del barranc, passem a frec del Forn dels Maquis i també ens atansem un instant a la gran bauma que dona accés a la cova de la Taverna. Més tard reprenem el sender, pugem lenta i rítmicament pe l'inacabable barranc de la Taverna. Prop del racó del Teix ens deturem en una petita explanada arrecerada entre dos atapeïts murs arbustius que amb gran flexibilitat van desviant les contínues ràfegues de vent huracanat. Són les tres tocadetes de la tarda, aprofitem per folrar-nos amb tota la roba que portem i per dinar quelcom. Després de dinar mig atordits per la ventada fem una petita marrada i anem fins la bauma de l'Ascla. Amb pocs minuts retornem i reprenem el camí cap el racó del Teix i cap a la Serra Major.

Mai havíem experimentat un vent tant fort en el Montsant, les fuetades possiblement arribaven prop dels dos-cents kilòmetres per hora i amb nombroses ocasions ens trobàvem de genolls per terra i apuntalats amb els pals. Una frapant experiència. Passem el Piló dels Senyalets i a partir del Comellar de l'Albert , tirem avall Cap el Grau de la Grallera i comencem a "respirar". Passades les sis de la tarda, amb les últimes llums del dia arribem satisfets a la Morera del Montsant. De retorn per la carretera prenem consciència de la magnitud del cicló, hi han arbres caiguts arreu i un de proporcions colossals talla la carretera i no ens permet arribar a Les Borges, hem de retornar a casa passant per Vilaplana, l'Aleixar i Maspujols.